

РЕШЕНИЕ

№ 14089

гр. София, 14.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **532** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Образувано е по касационна жалба на „ВВК груп“ ЕООД срещу решение № 4416/04.12.2025 г. по н. а. х. д. № 12360/2025г. на Софийски районен съд, НО, 104-ти състав. С решението е потвърдено наказателно постановление № 826616-F815766/13.05.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ на Централно управление на Националната агенция за приходите (НАП). С НП на основание чл. 278б, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл. 127и, ал. 4 ДОПК вр. чл. 11, ал. 1 от Наредба № Н-5/29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България (Наредбата).

В касационната жалба са наведени доводи, че решението е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че в АУАН и НП липсват ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено; неизяснена е правната квалификация. Излагат се съображения, че е нарушено правото на защита и, че случаят е маловажен. Иска се отмяна на решението, както и на НП. Претендират се разности.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът намира, че обжалваното решение е

валидно, допустимо и правилно.

Административен съд София - град, XX-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Решението на районния съд е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Въз основа на установената фактическа обстановка е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г.

Във връзка с доводите на касатора е необходимо да се отбележи следното. Съставът на районния съд е разгледал делото в открито съдебно заседание на 03.12.2025г. в отсъствие на пълномощника на дружеството, като не е уважил подадената молба за отлагане на делото, след като по аналогична такава делото вече е било отлагано, а страната – предупредена, че следващо искане от този вид няма да бъде уважено. В течение на около двумесечния период между двете открити съдебни заседания дружеството е разполагало с достатъчна възможност да организира защитата си. Разпоредбата на чл. 127и, ал.4 от ДОПК предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на трета страна и завършва на територията на страната, след приключване на митническия режим и вдигане на стоката вносителят декларира данни за превоза на стоката преди продължаване на превоза на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване; когато получателят е различно от вносителя лице, потвърждаването на получаването/разтоварването на стоката се извършва от получателя.. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата, при всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на трета страна и завършва на територията на страната, след приключване на митническия режим и вдигане на стоката вносителят декларира данни за превоза на стоката преди продължаване на превоза на територията на страната. В случая не се установява, нито се твърди да е извършено такова деклариране. Съгласно чл. чл. 278б, ал. 3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 - 5, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая размерът на санкцията е определен правилно, предвид стойността на стоката. Нарушението и правната му квалификация са описани с

достатъчна яснота и съответстват помежду си. Обстоятелствата по делото не обосновават извод за непропорционалност на наложената санкция, предвид размера и стойността на стоката, попадаща в списъка на СВФР с кодове по Комбинираната номенклатура, утвърден със заповед № ЗМФ - 1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите, в сила от 01.01.2024г. Съгласно чл. 4 от Наредбата, списъкът на стоките с висок фискален риск се утвърждава със заповед на министъра на финансите по мотивирано предложение на изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл. 127а, ал. 7 от ДОПК; заповедта и списъкът се публикуват на интернет страниците на Министерството на финансите и на Националната агенция за приходите в деня на издаването на заповедта, като в заповедта се определя срок за влизането ѝ в сила, който не може да бъде по-кратък от 3 дни. В този списък се съдържа кодът на процесната стока: 0703 90 00. Предвид стойността ѝ, случаят не се явява маловажен. Наред с това, видно от представеното предупреждение № 826618-F815762/13.05.2025 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ на Централно управление на НАП, друго нарушение на чл.127и, ал.4 ДОПК от същото дружество е било сметено за маловажно.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 130 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата следва да бъде превалутирана по правилата на чл.12-13 Закона за въвеждане на еврото в Република България (ЗВЕРБ). Съгласно чл.3-5 ЗВЕРБ, решение (ЕС) 2025/1407 на Съвета от 8 юли 2025 година относно приемането на еврото от България, считано от 1 януари 2026 г. и Регламент (ЕС) 2025/1409 на Съвета от 8 юли 2025 година за изменение на Регламент (ЕО) № 2866/98 по отношение на валутния курс към еврото за България, към настоящия момент официална парична единица е еврото, равностойно на 1,95583 български лева. Съответно, възнаграждението възлиза на 66,47 евро. Разноските са дължими на НАП, която е юридическо лице съгласно чл.2, ал.2 от Закона за НАП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4416/04.12.2025 г. по НАХД № 12360/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав.

ОСЪЖДА „ВВК груп“ ООД, с ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем стотинки) – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.